

kan acceptere. Man har måske ikke så mange vælgere i de kommuner, hvor der er mange sociale problemer, og det har nok også sin årsag, for hvis man har en beskednen indtægt eller har sociale problemer, ville det jo unægtelig ikke være klogt at stemme på partiet Venstre. Og det kunne måske være årsagen til, at partiet Venstre ikke er interesseret i at være med til at yde en indsats i de områder, hvor der er store sociale problemer. Det tror jeg er den egentlige årsag til, at Venstre har så stor modvilje mod denne sag.

Og så må jeg sige, at der jo ikke var et øje tørt, da fru Else Winther Andersen begyndte at tale om retssikkerheden. Her skulle det altså være retssikkerhed, at man holder hånden over dårlige skatteligninger. Det skulle være retssikkerhed, at man siger til kommunerne, at de gerne må slække på ligningen.

Jeg synes, at retssikkerhed er, at vi sikrer, at alle behandles lige, at skattesystemet er effektivt, og at der ikke skal være nogen, især ikke mennesker med meget store indtægter eller selskaber med store overskud, som slipper for deres andel af løsningen af de sociale problemer, fordi de bor i en kommune, hvor der ikke er en tilstrækkelig god skatteligning. For det er jo det, det handler om. Det handler om, at netop i de kommuner, hvor der er mange mennesker med høje indkomster og mange selskaber med store overskud, er der en for dårlig ligning, og det håber vi at gøre noget ved med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstod på fru Else Winther Andersen, at hun havde en bekymring for, om nu børn og ældre kunne få ordentlig service i landkommunerne med det her forslag.

Hvis fru Else Winther Andersen slår op i bemærkningerne til hovedforslaget, vil fru Else Winther Andersen kunne se, at der gives et udligningsbeløb – det er en del af systemikken i det her forslag – i forhold til de enkelte aldersgrupper i hele befolkningssammensætningen.

Eksempelvis er det beløb, man tager udgangspunkt i, hvis vi tager over 85-årige, som der er store pasnings- og plejeudgifter i forhold til, så er beløbet, hvad enten det er en bykommune eller en landkommune uden for hovedstadsområdet, godt 90.000 kr. om året. Så jeg tror, at kommunerne og gode kommunalbestyrelsesmedlemmer – også med mange gode Venstrefolk ude lokalt – vil sikre, at vore gamle

og vore børn også fremover får en ordentlig service.

Så havde fru Else Winther Andersen en bekymring i forhold til retssikkerheden, når nu kommunerne, de, der har ansvaret for ligningen, får deres helt sædvanlige skatteprovenu, altså den helt sædvanlige skatteprocent af det ligningsresultat, de når frem til. Det må jeg sige undrer mig, men måske er der også dér en misforståelse eller en forskellig opfattelse.

Jeg vil sige, at den retssikkerhed, vi er optaget af på skatteområdet, er den ærlige skatteydere retssikkerhed. Vi mener faktisk ikke, at de, der snyder i skat, de, der indleverer forkerte selvangivelser, har krav på nogen beskyttelse imod at komme til at betale skat efter de regler, der er vedtaget af Folketinget. Derfor tror jeg, at det også i Venstrekommuner vil blive oplevet som en god ting, at hvis kommunen gør sit arbejde på ligningsområdet, så får kommunen sin andel af provenuet.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kunne måske starte dér, hvor hr. Ole Stavad slutter.

Hvis det sker, at kommunen tager fejl i minusrenten, så får den også tabet. Sådan er det jo. Man ligner jo, og så får man tabet. Så det er altså ikke helt forkert, som Evan Jensen har skrevet i en artikel i dag: kommunalt roulette-spil.

Hr. Ole Stavad taler desuden om befolkningssammensætningen, og at man får beløb efter, hvor gammel befolkningen er i kommunen. Er hr. Ole Stavad ikke enig med mig i, at det ikke har noget at gøre med udgifterne i kommunen? Man kunne godt forestille sig – selv om jeg ikke tror, at det findes – en kommune, hvor man slet ikke passede børn; så ville man jo alligevel få udbetalt beløbene over den her ordning. Det ville man også før, men det vil man også efter dette her. Så den holder ikke med de sociale udgifter.

Må jeg så sige til hr. Villy Søvnald, at nu går det måske lidt mere op for mig, hvad det er, der er sket. SF har siddet og kigget på, om man kunne få det til at passe med de fem, der får mest, og de fem, der betaler mest, og da det så virkede, så sagde man: Det går nok.

Må jeg ikke minde hr. Villy Søvnald, som jo ellers er godt bevandret på det kommunale område, om, at der jo findes lidt flere kommuner end de ti i Danmark, og det er jo interessant,